

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. Кюстендил, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, VII-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Чавдар Андр. Тодоров

при участието на секретаря Зоя Й. Чамова-Равенска
като разгледа докладваното от Чавдар Андр. Тодоров Гражданско дело № 20221520101816 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Я. П. Ч., с ЕГН *****, с адрес в с.Пиперков чифлик, ул.“Хаджи Димитър” №10 против Главна дирекция „Гранична полиция“, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“княгиня мария Луиза“ №46.

Твърди се, че ищецът е в служебни правоотношения с ответника в производството, като заема длъжност „Главен експерт“ /РДГП-гр.Кюстендил/, сектор „Административно обслужване“ при ГДГП-МВР.

Във връзка със ЗИД на ЗМВР на основание чл.9 от ЗДС и §69 от ПЗР на ЗИДЗМВР Дв.бр.81 от 14.10.2016г. и ПМС №257 от 30.09.2016г. със заповед №8121К-1972/07.02.2017г. на министъра на МВР ищецът била назначена на длъжност „Младши експерт“ ГПУ Гюешево, в сектор „Административно обслужване“ към РДГП Кюстендил.Със заповед №812К-2449/07.02.2017г. за неопределено време, считано от 01.02.2017г., експертно ниво с ранг V младши.Със заповед №812К-6855/01.09.2017г. била преназначена на длъжност „старши експерт“.Със заповед №812К-8472/02.07.2021г. била преназначена на длъжност „старши експерт“Описани са и заповедите, с които е повишавана, като последно основната ѝ заплата била определена със

заповед №812К-7990/09.08.2022г. Същата била определена на основание чл.1, ал.5 т.6.2.1 от ЗДБРБ за 2022г. за заплатите на държавните служители по чл.142, ал.1 т.2 ЗМВР.

Съгласно чл.181, ал.1 ЗМВР, на служителите се осигурявала храна или легова равностойност.Размера на сумите и доволствията се определял ежегодно със заповед на Министъра на вътрешните работи, а реда за предоставяне се определял с Наредба, издадена от министъра.Тези суми по правилото на чл.181, ал.6 ЗМВР не се облагали с данък.

От 01.02.2017г. ищецът не била получавала нито безплатна храна, нито легова равностойност.

За 2017г., 2018г. и 2020г. размера на леговата равностойност за храна на служителите на МВР, определена със съответни заповеди на министъра били в размер на 120 лв.Тези заповеди се отнасяли единствено за служители на МВР по чл.142, ал.1 т.1 и 3 и ал.3 ЗМВР.Храна или леговата ѝ равностойност се дължала на всички служители на МВР по арг. От разпоредбата на чл.181, ал.1 ЗМВР и с оглед липсата на правна уредба следвало по аналогия приложение да намерят правилата на посочените подзаконовни актове.

С издаване на Наредба №8121з-773 от 01.07.2015г. за условията и реда за осигуряване на храна или леговата равностойност на служителите на МВР Министърът на вътрешните работи неправомерно ограничил правото на ищеца на безплатна храна.В чл.1 от същата, министърът излязъл извън рамките на законовата делегация по чл.181, ал.5 ЗМВР, като си позволил да ограничи кръга на правоимащи служители до служителите по чл.142, ал.1 т.1, т.3 ЗМВР и §86 ПЗР на ЗИДЗМВР и били изключени служителите по чл.142, ал.1 т.2 ЗМВР, без да има право на това, тъй като правоимащите лица били посочени в чл.181, ал.1 ЗМВР.От друга страна, определяйки това право само на определена група служители било в противоречие с разпоредбата на §69 от ПЗР на , според която, при назначаване на служителите по ал.1 се определя индивидуална основна заплата, не по-ниска от определеното към датата на влизане на този закон в сила възнаграждение, определено по реда на ЗМВР и включващо заплата за длъжността, допълнително възнаграждение за прослужено време и за научна степен и леговата равностойност на храната по чл.181, ал.1 ЗМВР.

Служителите по см. на ал.1 от §69 ПЗР на ЗИДЗМВР били държавни

служители в МВР, за което се прилагало §86 от ПЗР на ЗИДЗМВР и които към датата на влизане в сила на този закон заемали длъжност за държавен служител с висше образование и притежаващи висше образование, към който кръг служители била и ищеца, поради което и на нея се дължала безплатна храна или легова равностойност.

При гореописаното се претендира осъждане на ответника да заплати на ищеца сума в размер на 4320 лв., представляваща стойност на полагащата ѝ се храна за периода 05.10.2019г. до 05.10.2022г.

В срока по чл.131 ГПК изцяло е оспорен предявения иск. Не се оспорва описаната в исковата молба фактическа обстановка. Твърди се, че заповед на министъра на вътрешните работи под №812К-2449/07-02.2017г., с която ищецът е назначена на длъжност е издадена на основание чл.9 ЗДС и §69 ПЗРЗИДЗМВР т.е служебното правоотношение е възникнало по силата на ЗДС и тя е от категорията служители на МВР по чл.142, ал.1 т.2 ЗМВР. От този момент, статута ѝ се регламентира от ЗДС, в който не било предвидено изплащане на легова равностойност за храна. След 02.02.2017г. на държавните служители по посочения текст, включително на ищеца не била изплащана легова равностойност на храна, тъй като на същите била определена индивидуална основна заплата, включваща и леговата равностойност на храната по чл.181, ал.1 ЗМВР.

В ал.4 на чл.142 ЗМВР било регламентирано, че статута на държавните служители по чл.142, ал.1 т.2 ЗМВР се урежда от ЗДС, като съгласно разпоредбата на чл.142, ал.2 само статута на служителите по чл.142, ал.1 т.1 се урежда от специалния закон-ЗМВР. В този смисъл и съобразно посоченото правило ЗДС изключвал приложението на ЗМВР по отношение на тази група служители.

Основният спорен въпрос по делото е дали в процесния период ищецът е била държавен служител по смисъла на [чл. 2, ал. 1 ЗДС](#) и дали при уреждане на нейния статут се прилага и специалния ЗМВР. В зависимост от това, следва са с определи съобразно правната уредба на ЗМВР и подзаконовите нормативни актове относно прилагането на ЗМВР кои са служителите на МВР, на които се следва храна или леговата равностойност, претендирана от ищеца.

Настоящият съдебен състав счита, че правния статут на служителите по

[чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР](#) в това число и ищецът се урежда както от общия ЗДС, така и от специалния ЗМВР. И това следва от изричния текст на специалния закон, който в [чл. 1 ЗМВР](#), който има характер на обща разпоредба, определяща предметния обхват на закона и гласи, че ЗМВР урежда принципите, функциите, дейностите, управлението и устройството на МВР и статута на служителите в него. Този разпоредбата дава основание останалите текстове на специалния закон да се тълкуват с оглед и във взаимовръзка с нея. Ето защо разпоредбата на [чл. 142, ал. 4 ЗМВР](#), която казва, че статутът на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 се урежда със ЗДСл също следва да е тълкува във връзка с [чл. 1 от ЗМВР](#). Следователно общите разпоредби относно статута на държавния служител ще се прилагат по отношение на служители по [чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР](#) само и единствено при липсата на изрично специално правило в ЗМВР, което би дерогирало общия закон. Изключването изцяло на статута на държавните служители по [чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР](#) от приложното му поле би противоречало на основните принципи на управление на държавната служба в МВР, посочени в [чл. 141 ЗМВР](#).

Съгласно [чл. 181 ЗМВР](#) на служителите на МВР се осигурява храна или левовата равностойност – т. е. на всички служители на МВР. С оглед на правния извод на настоящия състав, че ЗМВР се прилага и по отношение на специалните права на служителите по [чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР](#) какъвто несъмнено е и ищецът, следва, че по отношение и на него се прилага специалната разпоредбата на [чл. 181, ал. 1 ЗМВР](#), според която на всички служители на МВР се осигурява храна или левовата ѝ равностойност. В този смисъл са и разпоредбите на Наредба № 8121з-773 от 1.07.2015 г. за условията и реда за осигуряване на храна или левовата равностойност на служителите на Министерството на вътрешните работи. В чл. 1 от същата е посочено, че с нея се определят условията и редът за осигуряване на храна или левовата равностойност на служителите на МВР по [чл. 142, ал. 1, т. 1](#) и [3 ЗМВР](#) и по [§ 86 от преходните и заключителните разпоредби на ЗИД на ЗМВР](#). Законът обаче не делегира на министъра да определя кои лица следва да получават храна или парична равностойност, а единствено възлага с подзаконов нормативен акт да се определят условията и редът за предоставяне на сумите и доволствията по [чл. 181, ал. 1–3 ЗМВР](#) /[ал. 4 на чл. 181 ЗМВР](#)/. В този смисъл за определяне кои лица имат право на безплатна

храна или легова равностойност съдът следва да изходи единствено и само от ЗМВР.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че ЗМВР изрично урежда, че на служителите по [чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР](#) се дължи легова равностойност за неосигурена храна. От изложеното следва че обстоятелството, че ищецът има качеството на служител по [чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР](#) поражда правото му да получи от работодателя си храна или леговата ѝ равностойност, предвидени в специалните разпоредби, уреждащи правния статут на лицата, работещи в системата на МВР.

По делото е безспорно установено, че през процесния период действат Наредба № 8121з-773 от 01.07.2015 г. за условията и реда за осигуряване на храна или леговата равностойност на служителите на Министерството на вътрешните работи, Заповед № 8121з-37/19.01.2016 г., Заповед № 8121з-58/09.01.2017 г. на министъра, Заповед № 8121з-44/16.01.2018 г. и заповед №8121з-1464/31.12.2019г. касаят единствено служителите на МВР по [чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 и ал. 3 от ЗМВР](#).

След като по делото се прие, че ответникът дължи легова равностойност за неосигурена храна и на служителите по [чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР](#) и предвид липсата на правна уредба относно нейния размер, следва по аналогия съответно приложение да намерят именно правилата на посочените подзаконовни нормативни актове. Размерът и доволствиията, които се дължат на всички служители на МВР в това число и на ищецът, се определят ежегодно със Заповед на министъра. По делото са ангажирани писмени доказателства, които несъмнено установяват размера на полагащата се сума за непредоставена храна. Ето защо и на основание чл. 4 от Наредбата от 01.07.2015 г. във връзка със заповедите на министъра на вътрешните заповеди на ищеца за процесния период се дължи ежемесечно легова равностойност за неосигурена храна в размер на 120 лв. Или дължимото обезщетение за неосигурена храна е в размер на 4320 лв., видно от заключението на вещото лице Й.. По делото не се твърди и не са представени доказателства ответникът да е предоставил храна или да е заплатил леговата ѝ равностойност в процесния период, поради което исковата претенция е основателна в пълен размер и следва да се уважи. Посочената сума се дължи ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в

съда-05.10.2022г. до окончателното изплащане.

На основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът дължи на ищеца и сторените от него деловодни разноси в размер на 600 лв.-изплатено адвокатско възнаграждение.

По възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение следва да се посочи, че същото е в размер по-нисък от минималния размер на адвокатското възнаграждение по Нередба №1 от 09.07.2004г., поради което възражението в тази насока е неоснователно.

На основание чл.78, ал.6 ГПК, ответникът дължи държавна такса в размер на 172.80 лв., както и изплатеното възнаграждение на вещото лице Й. в размер на 191.70 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Осъжда Главна дирекция „Гранична полиция“, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“Княгиня Мария Луиза“ №46 да заплати на Я. П. Ч., с ЕГН *****, с адрес в с.Пиперков чифлик, ул.“Хаджи Димитър“ №10 сумата от 4320 лв., представляваща сбор от дължимите суми за храна за периода 05.10.2019г. до 05.10.2022г., ведно със законна лихва, считано от 05.10.2022г. до окончателното изплащане.

Осъжда Главна дирекция „Гранична полиция“, със седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“Княгиня Мария Луиза“ №46 да заплати на Я. П. Ч. деловодни разноси в размер на 600 лв.

Осъжда Главна дирекция „Гранична полиция“ да заплати по сметка на РС гр.Кюстендил държавна такса в размер на 172.80 лв., както и изплатеното възнаграждение на вещото лице Й. в размер на 191.70 лв.

Решението подлежи на обжалване в 2 седмичен срок от връчването му на страните пред ОС гр.Кюстендил.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____